

ordningsfradraget for tjenestemandspensionistens egen indtægtsregulerede sociale førtidspension. Både socialforvaltningerne og tjenestemandspensionsmyndighederne vil opnå lettelser. En række kommunikationsopgaver vil falde bort, og socialforvaltningerne vil undgå de arbejdskrævende efterreguleringer i forbindelse med tilkendelse af førtidspension.

Mange tjenestemandspensionister føler sig udsat for dobbelt samordning i forbindelse med indtægtsreguleret social pension, idet tjenestemandspensionisten ikke alene må tåle, at tjenestemandspensionen reduceres på grund af den sociale pension, men også at den sociale pension indtægtsreguleres på grund af bruttotjenestemandspensionen, således at også samordningsfradraget indgår i grundlaget for indtægtsreguleringen.

Dette indtægtsregulerede samordningsfradrag for tjenestemandspensionistens egen sociale førtidspension er i *stk. 2* foreslået afskaffet pr. 1. januar 1991, hvilket anslås at ville betyde en merudgift på ca. 60 mill. kr. årligt i nugældende prisniveau for hele det offentlige område, skønsmæssigt fordelt med 74,4 pct. til det statslige pensionsområde, 22,3 pct. til kommunale pensionsområder og 3,3 pct. for koncessionerede selskaber og lign.

I *stk. 3* er foreslået, at samordningsfradraget for erhvervsudygtighedsbeløbet ikke som hidtil udgør et beløb svarende til erhvervsudygtighedsbeløbet for enlige, men til et beløb svarende til det erhvervsudygtighedsbeløb, som tjenestemandspensionisten rent faktisk får udbetalt. Dette beløb kan være lavere end satsen for enlige, i tilfælde hvor også tjenestemandspensionistens ægtefælle er berettiget til højeste social førtidspension.

Den gældende bestemmelse i § 30, stk. 2, 2. pkt., indebærer, at samordningsfradrag for erhvervsudygtighedsbeløb også trækkes for personer, der oppebærer ægtefællepension efter tilskadekomstregerne og samtidig får højeste social førtidspension.

Bl.a. på grund af synspunktet om, at ægtefæller i dag bør betragtes som selvstændige økonomiske individer, foreslås den nævnte bestemmelse ophævet, idet det beror på en tilfældighed, om en ægtefælle efter en tjenestemand, der er død, henholdsvis pensioneret som følge af tilskadekomst i tjenesten, selv opfylder betingelserne for at oppebære højeste social førtidspension.

Bestemmelsen i § 30, stk. 2, 2. pkt., er derfor foreslået ophævet.

En tjenestemand med relativ høj optjent pensionsalder, der tilkendes højeste social førtidspension, og som får samordningsfradrag for erhvervs-

udygtighedsbeløb trukket i tjenestemandspensionen efter §§ 7 eller 8, kan komme ud for, at den forhøjelse af pensionen, der opnås i henhold til §§ 7 eller 8, ikke udgør så stort et beløb som samordningsfradraget for erhvervsudygtighedsbeløbet.

I *stk. 3, 2. pkt.* foreslås lovfæstet den fast fulgte praksis, hvorefter tjenestemandspensionisten i stedet har kunnet vælge ordinær pension indtil det 67. år, hvor erhvervsudygtighedsbeløbet og samordningsfradraget herfor falder væk, og derefter har kunnet oppebære den i henhold til §§ 7 eller 8 forhøjede pension.

Til § 30 a.

Den gældende bestemmelse i § 30 a bevares uændret, idet de praktiske problemer, som bestemmelsen har givet anledning til – som anført i pensionsudvalgets betænkning nr. 1028 og i betænkning nr. 1054 fra udvalget vedrørende samordningsfradrag i tjenestemandspensioner – kan løses administrativt ved at anvende ajourførte beløbsgrænser for indtægtsregulering af social pension efter den forud for 1970 gældende pensionslovgivning.

I de tilfælde, hvor den sociale pension bliver nedsat ved visitation til eller optagelse på plejehjem, jfr. den sociale pensionslovs § 46, stk. 1, og bistandslovens § 84, beregnes samordningsfradraget efter reglerne i §§ 29–30. Tilsvarende gælder ved ophold på særlige plejehjem efter bistandslovens § 112, stk. 2, og ved ophold på forsorgshjem efter bistandslovens § 105, når disse er bestemt til længerevarende ophold for personer, der er hjemløse eller ikke kan tilvænne sig det almindelige samfundsliv.

Da pensionen i disse tilfælde højst udbetales med beløb til personlige fornødenheder (lompenge), forekommer det for pensionisterne vanskeligt forståeligt, at der foretages samordningsfradrag, når pensionen er nedsat. Hertil kommer, at pensionister, der optages på psykiatriske plejehjem, får folkepensionen inddraget og derfor ikke får foretaget samordningsfradrag.

Efter gældende praksis undlades samordningsfradrag, når en gift tjenestemandspensionist visiteres til eller får ophold på plejehjem, og den hjemmeboende ikke får udbetalt grundbeløb.

Forslaget i *stk. 2*, der vil indebære en forenkling såvel administrativt som i relation til pensionisterne, anslås at indebære en merudgift på ca. 6 mill. kr. årligt, der imidlertid i praksis reduceres noget som følge af forøget egenbetaling af opholdsudgifter på plejehjem.